

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 12 kwietnia 1965 r.

w sprawie świadectw zdolności żeglugowej statków żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 7 ust. 2 i 3 oraz art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i splawie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Statki żeglugi śródlądowej będą dopuszczone do żeglugi na śródlądowych drogach wodnych po uzyskaniu świadectwa zdolności żeglugowej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do statków bez własnego napędu mechanicznego albo poruszających się, za pomocą silnika nie wbudowanego na stałe, jeżeli ich powierzchnia nie przekracza 20 m², oraz do statków rybackich o powierzchni poniżej 20 m² z wbudowanym na stałe silnikiem o mocy do 10 KM.

§ 2. 1. Świadcstwo zdolności żeglugowej stwierdza, że statek odpowiada wymaganiom konstrukcyjnym, użytkowym i bezpieczeństwa żeglugi i został dopuszczony do żeglugi na wodach wymienionych w tym świadectwie.

2. Świadcstwo zdolności żeglugowej powinno być przechowywane na statku wraz z dokumentami, na podstawie których zostało wydane. Nie dotyczy to statku bez stałej załogi.

§ 3. 1. Świadcstwo zdolności żeglugowej wydaje na wniosek właściciela (użytkownika) statku inspektorat żeglugi śródlądowej właściwy dla portu macierzystego statku.

2. Wzór świadectwa zdolności żeglugowej określi instrukcja Ministra Żeglugi.

§ 4. Wniosek o wydanie świadectwa zdolności żeglugowej powinien być złożony na piśmie i zawierać następujące dane:

- 1) nazwę i siedzibę właściciela (użytkownika) statku,
- 2) nazwę lub numer statku,
- 3) port macierzysty statku,
- 4) rodzaj i przeznaczenie statku,
- 5) miejsce i rok budowy statku, kotłów i silników napędowych,
- 6) wykaz i opis wyposażenia pokładowego, sygnałowego, ratunkowego, awaryjnego i przeciwpożarowego,
- 7) dokładne określenie, na jakich wodach statek może uprawiać żeglugę, oraz rodzaj żeglugi (dzienna, całodobowa),
- 8) wykaz załogi z podziałem na funkcje.

§ 5. 1. Do wniosku o wydanie świadectwa zdolności żeglugowej właściciel (użytkownik) statku powinien załączyć:

- 1) dla statku podlegającego nadzorowi Polskiego Rejestru Statków:
  - a) dokument klasyfikacyjny,
  - b) wyciąg z książki urządzeń ładunkowych i dźwigowych,
  - c) wyciąg ze świadectwa pomiarowego;
- 2) dla statku nie podlegającego nadzorowi Polskiego Rejestru Statków:
  - a) opis stanu technicznego statku i jego urządzeń,
  - b) opinię stwierdzającą, że statek może być dopuszczony do żeglugi; opinia powinna określać przeznaczenie statku i okres, na który statek może być dopuszczony do żeglugi.

2. Jeżeli statek posiada kotły parowe i zbiorniki ciśnieniowe, do wniosku wymienionego w ust. 1 należy ponadto załączyć orzeczenie Urzędu Dozoru Technicznego lub innej upoważnionej do tego instytucji o stanie kotłów i zbiorników ciśnieniowych.

3. Do wniosku o wydanie świadectwa zdolności żeglugowej dla statku nowo wybudowanego lub przebudowanego należy ponadto załączyć orzeczenie określające stan pomieszczeń mieszkalnych i warunków sanitarnych oraz urządzeń statku pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy, wydane przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej i technicznej inspekcji pracy właściwego związku zawodowego.

4. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się również do statków podlegających nadzorowi Polskiego Rejestru Statków, jeżeli odmówił on wydania dokumentu klasyfikacyjnego.

§ 6. Dokumenty wymienione w § 5 stanowią podstawę do wydania świadectwa zdolności żeglugowej.

§ 7. 1. Nadzorowi Polskiego Rejestru Statków na zasadach i w zakresie uregulowanym odrębnymi przepisami podlegają:

- 1) statki z własnym napędem, przeznaczone do przewożenia więcej niż 12 pasażerów,
- 2) statki z własnym napędem o mocy silników głównych od 100 KM wzwyż,
- 3) statki bez własnego napędu o iloczynie długości i szerokości pomiarowej od 100 m² wzwyż,
- 4) statki techniczne o mocy silników głównych lub iloczynie długości i szerokości pomiarowej, określonych w pkt 2 i 3, na których zainstalowane są silniki o mocy od 100 KM wzwyż, napędzające urządzenia techniczne; w tym wypadku nadzorowi podlegają również silniki napędzające urządzenia techniczne, urządzenia i instalacje elektryczne, rurociągi i mechanizmy niezbędne do pracy siłowni,
- 5) dźwigi pływające, posiadające mechanicznie napędzane urządzenia dźwigowe o udźwigu od 1 tony wzwyż.

2. Właściciel (użytkownik) statku może poddać nadzorowi Polskiego Rejestru Statków inne statki, nie wymienione w ust. 1.

§ 8. 1. Opinię o dopuszczeniu statku do żeglugi (§ 5 ust. 1 pkt 2 lit. b) wydaje na podstawie dokumentów statkowych, opisu stanu technicznego statku oraz jego urządzeń i protokołu oględzin komisja powołana przez właściciela (użytkownika) statku spośród pracowników własnych lub innej jednostki organizacyjnej, posiadających odpowiednie kwalifikacje. Na wniosek właściciela (użytkownika) statku komisja ta może być powołana przez inspektorat żeglugi śródlądowej.

2. Komisję do sporządzenia opisu stanu technicznego i opinii o zdolności żeglugowej statku nie stanowiącego własności jednostki gospodarki społecznej powołuje właściwy inspektorat żeglugi śródlądowej.

3. Opis stanu technicznego statku i jego urządzeń (§ 5 ust. 1 pkt 2 lit. a) może być dokonany przez właściciela (użytkownika) statku lub na jego wniosek przez komisję.

4. Szczegółowy tryb powoływania komisji wymienionych w ust. 1 i 2 oraz tryb ich postępowania ustali instrukcja Ministra Żeglugi.

§ 9. 1. Jeżeli podstawą wydania świadectwa zdolności żeglugowej jest opis stanu technicznego statku i jego urządzeń oraz opinia komisji (§ 8), inspektorat żeglugi śródlądowej mając wątpliwości co do zgodności opisu ze stanem faktycznym lub co do słuszności opinii ma prawo zająć przedstawienia nowego opisu i opinii sporządzonych przez komisję w innym składzie.

2. Inspektorat żeglugi śródlądowej może wydać świadectwo zdolności żeglugowej na podstawie własnych oględzin statku.

§ 10. Orzeczenia określone w § 5 ust. 3 wydawane są na podstawie przepisów przewidzianych w art. 12 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludzie i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182). Orzeczenia te powinny posiadać klauzula o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu statku do eksploatacji z punktu widzenia wymagań sanitarnych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 11. 1. Ustala się następujące okresy ważności świadectw zdolności żeglugowej:

1) dla statków pasażerskich	5 lat,
2) dla statków wykonujących przewozy międzynarodowe	5 lat,
3) dla zbiornikowców	4 lata,
4) dla innych statków z napędem mechanicznym	10 lat,
5) dla innych statków bez napędu mechanicznego	12 lat.

2. W uzasadnionych wypadkach inspektoraty żeglugi śródlądowej mogą ustalić krótsze okresy ważności świadectw zdolności żeglugowej niż przewidziane w ust. 1.

§ 12. W razie potrzeby dokonania zmian w świadectwie zdolności żeglugowej właściciel (użytkownik) statku składa właściwemu inspektoratowi żeglugi śródlądowej odpowiednio udokumentowany wniosek.

§ 13. 1. Ważność świadectwa zdolności żeglugowej przedłuża właściwy inspektorat żeglugi śródlądowej na wniosek właściciela (użytkownika) statku.

2. Do wniosku o przedłużenie ważności świadectwa zdolności żeglugowej należy załączyć tylko te dokumenty, które są niezbędne do przedłużenia terminu ważności.

§ 14. Świadectwo zdolności żeglugowej traci ważność przed upływem terminów określonych w § 11 w razie:

- 1) awarii statku, która spowodowała uszkodzenie kadłuba lub innych urządzeń statku, zagrażające bezpieczeństwu żeglugi,
- 2) przebudowy lub wprowadzenia zmian w urządzeniach statku powodujących, że jego stan nie jest zgodny z treścią dokumentów, które stanowiły podstawę do wydania świadectwa.

§ 15. 1. Świadectwo zdolności żeglugowej może być unieważnione w razie stwierdzenia zaniedbań zagrażających bezpieczeństwu statku, pasażerów i załogi.

2. Unieważnienie świadectwa zdolności żeglugowej może nastąpić także na uzasadniony wniosek technicznego inspektora pracy lub Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

3. Świadectwo zdolności żeglugowej unieważnia inspektorat żeglugi śródlądowej, na którego terenie działalności

znajduje się statek w momencie zakwalifikowania go do pozbawienia świadectwa zdolności żeglugowej.

4. O unieważnieniu świadectwa zdolności żeglugowej inspektorat żeglugi śródlądowej obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić:

- 1) inspektorat żeglugi śródlądowej, który wydał świadectwo,
- 2) właściciela (użytkownika) statku,
- 3) właściwego technicznego inspektora pracy i inspektora Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

§ 16. 1. Koszty związane z dokonaniem opisu stanu technicznego statku i jego urządzeń i wydaniem opinii przez komisję (§ 5 ust. 1 pkt 2) oraz orzeczeń wymienionych w § 5 ust. 3 ponosi właściciel (użytkownik) statku.

2. Za oględziny statku przewidziane w § 9 ust. 2 inspektorat żeglugi śródlądowej pobiera opłatę w wysokości 100 zł, a w razie dokonywania oględzin poza siedzibą inspektoratu — również koszty związane z delegowaniem osób dokonujących oględzin.

3. Za wydanie świadectwa zdolności żeglugowej inspektorat żeglugi śródlądowej pobiera zwrot kosztów druku niezależnie od obowiązującej opłaty skarbowej.

§ 17. Dotychczasowe świadectwa zdolności żeglugowej obowiązują do czasu wygasnięcia terminów ich ważności.

§ 18. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 16 stycznia 1960 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr 12, poz. 56).

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia Minister Żeglugi: w z. J. Wiśniewski